

говори, че науката ще спаси свѣта, преди всичко хората трѣба да бѫдат спасени. Съвременната наука е наука на болни хора. Щомъ хората се спасятъ, тѣ ще се домогнатъ до здравата, до положителната наука. Тогава вече може да се говори, че и науката, и философията могатъ да спасятъ свѣта, но ще разбираем здравата наука, здравата философия. Много отъ съвременните хора се подаватъ на чувството на национализъмъ, което се отразява болезнено върху тѣхъ. Срещате нѣкой голѣмъ националистъ, който подържа своя народъ, милѣ за него, и отъ голѣма ревностъ го тикне въ нѣкаква война. Въ края на краишата, войната излиза несполучлива, хиляди хора се избиватъ и заробватъ, а народътъ се съсипва, омаломощава. Какво е допринесла любовта на този човѣкъ къмъ народа? За спасението на всѣки народъ, или на всѣки човѣкъ има единъ Божественъ начинъ, при който никой не може да пострада. Всѣки народъ сѫществува като отдѣлна единица, и той може да бѫде или рационална, или ирационална величина. Въ този смисълъ, за да изпълни своето предназначение, всѣки народъ трѣба да се възпитава споредъ Божиите закони. Ако духовенството, управляващите, учителите и родителите живѣятъ за Бога, тѣ ще могатъ да създадатъ помежду си такъвъ здравъ народъ, който, отъ своя страна, ще представя нѣщо подобно на Божествения организъмъ. И наистина, въ духовния свѣтъ всѣки народъ поотдѣлно представя едно плодно дѣрво отъ общата Божествена градина. Въ това отношение, българскиятъ народъ представля плодно дѣрво, плодоветъ на което сѫ доста киселички. Който е вкусилъ отъ плодоветъ на това дѣрво, той има вече голѣма опитностъ, знае, какво значи кисело. Затова, именно, и българите обичатъ да ядатъ кисело: чушки, зеле, краставици и др. Причината, задето българите ядатъ повече кисело е, че тѣ живѣятъ въ гѣста материя, за разработването на която сѫ необходими киселини. И наистина, всѣки българинъ казва: Много работи имамъ за въ бѫдеще. Всичките ми работи сѫ все недовършени. За да станатъ плодоветъ на българите сладки, тѣ трѣба добре да се наторяватъ. Въ духовенъ смисълъ, подъ наторяване се разбира възпитание.

Съвременните педагоги говорятъ за индивидуалното възпитание, обаче, споредъ мене, не сѫществува индивидуално възпитание, но колективно. Запримѣръ, достатъчно е човѣкъ да полѣе едно растение, или едно плодно дѣрво и да го остави само на себе си: то знае, какъ да възпита всички свои клетки,